

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 22ας Ιανουαρίου 2015 *

«Κοινοτικό σήμα — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Έναρξη — Κοινοποίηση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών μέσω τηλεομοιοτυπίας — Λήψη της τηλεομοιοτυπίας — Εκπρόθεσμο — Μη συνδρομή τυχαίου συμβάντος ή περιπτώσεως ανωτέρας βίας — Προδήλως απαράδεκτο»

Στην υπόθεση T-488/13,

GEA Group AG, με έδρα το Ντύσσελντορφ (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον J. Schneiders, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου αρχικώς από τον A. Pohlmann, στη συνέχεια, από τον S. Hanne,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 21ης Μαρτίου 2013 (υπόθεση R 935/2012-4), σχετικά με την αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος «engineering for a better world» ως κοινοτικού σήματος,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρο, S. Gervasoni (εισηγητή) και L. Madise, δικαστές,
γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 2 Σεπτεμβρίου 2013,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Δεκεμβρίου 2013,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Μαρτίου 2014,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα ανταπάντησεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Απριλίου 2014,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη το έγγραφο της προσφεύγουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Σεπτεμβρίου 2013,

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτημα περί διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός μηνός από της γνωστοποίησης της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας και δεδομένου ότι αποφασίστηκε συνεπώς, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και κατ' εφαρμογή του άρθρου 135α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να εκδικαστεί η υπόθεση χωρίς προφορική διαδικασία,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 6 Σεπτεμβρίου 2011, η προσφεύγουσα, GEA Group AG, υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1), αίτηση για την καταχώριση του λεκτικού σήματος «engineering for a better world» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 6, 7, 9, 11, 35, 37, 39, 41 και 42 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.
- 2 Με απόφαση της 20ής Μαρτίου 2012, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως του αιτηθέντος σήματος βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.
- 3 Στις 15 Μαΐου 2012, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009.
- 4 Με απόφαση της 21ης Μαρτίου 2013 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή.
- 5 Η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα μέσω τηλεομοιοτυπίας στις 25 Μαρτίου 2013.
- 6 Μη έχοντας λάβει γνώση της τηλεομοιοτυπίας αυτής, η προσφεύγουσα κατέθεσε στο ΓΕΕΑ, στις 13 Ιουνίου 2013, συμπληρωματικό υπόμνημα στη διαδικασία προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
- 7 Στις 11 Ιουλίου 2013, η Γραμματεία του ΓΕΕΑ ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών είχε αποφανθεί επί της προσφυγής και ότι της είχε κοινοποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση μέσω τηλεομοιοτυπίας στις 25 Μαρτίου 2013. Επίσης, της κοινοποίησε εκ νέου την προσβαλλόμενη απόφαση, καθώς και την από 25 Μαρτίου 2013 έκθεση διαβιβάσεως της συσκευής τηλεομοιοτυπίας του ΓΕΕΑ, η οποία έφερε την ένδειξη «ok».

Αιτήματα των διαδίκων

- 8 Η προσφεύγουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
- 9 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη και, επικουρικώς, ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 10 Σύμφωνα με το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, οσάκις η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη το Γενικό Δικαστήριο μπορεί, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.
- 11 Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι, εν προκειμένω, διαθέτει επαρκή στοιχεία από τη δικογραφία και αποφασίζει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 111 του Κανονισμού Διαδικασίας, να αποφανθεί χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.
- 12 Το ΓΕΕΑ προβάλλει ότι η προσφεύγουσα δεν τήρησε την προθεσμία για την άσκηση προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, καθότι το δικόγραφο της προσφυγής κατατέθηκε σχεδόν τρεις μήνες μετά την εκπνοή της εν λόγω προθεσμίας.
- 13 Δυνάμει του άρθρου 65, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, η προσφυγή ασκείται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών.
- 14 Κατά τον κανόνα 61, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί, οι κοινοποιήσεις στις οποίες προβαίνει το ΓΕΕΑ μπορούν να πραγματοποιούνται μέσω τηλεομοιοτυπίας. Η κοινοποίηση μέσω τηλεομοιοτυπίας μπορεί να αφορά κάθε απόφαση του ΓΕΕΑ [απόφαση της 19ης Απριλίου 2005, Success-Marketing κατά ΓΕΕΑ — Chipita (PAN & CO), T-380/02 και T-128/03, Συλλογή, EU:T:2005:133, σκέψη 58] και, ως εκ τούτου, και τις αποφάσεις, επίσης, των τμημάτων προσφυγών.
- 15 Ο τιτλοφορούμενος «Κοινοποίηση με τηλεομοιοτυπία και άλλα τεχνικά μέσα» κανόνας 65, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95 διευκρινίζει ότι «[η] κοινοποίηση θεωρείται ότι έχει λάβει χώρα την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης μέσω της συσκευής φαξ του παραλήπτη». Ο κανόνας 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, ο οποίος αφορά τον «Υπολογισμό [...] των προθεσμιών», αναφέρει, επίσης, ότι «[α]ν η ενέργεια αυτή συνίσταται σε επίδοση εγγράφου, το κρίσιμο γεγονός είναι η παραλαβή του επιδοθέντος εγγράφου, εφόσον δεν ορίζεται άλλως».
- 16 Δεδομένου ότι καμία διάταξη δεν παρεκκλίνει ως προς το εν λόγω ζήτημα από τον κανόνα αυτό, η ημερομηνία λήψεως της τηλεομοιοτυπίας συνιστά, επομένως, το σημείο έναρξης της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής κατά των αποφάσεων του ΓΕΕΑ που κοινοποιούνται μέσω τηλεομοιοτυπίας.
- 17 Εν προκειμένω, το ΓΕΕΑ αναφέρει ότι κοινοποίησε την προσβαλλόμενη απόφαση μέσω τηλεομοιοτυπίας στις 25 Μαρτίου 2013. Η προσφεύγουσα παραδέχθηκε, στο από 30 Αυγούστου 2013 έγγραφό της, ότι η Γραμματεία του ΓΕΕΑ της είχε αποστείλει αντίγραφο της εκθέσεως διαβιβάσεως της συσκευής τηλεομοιοτυπίας του, το οποίο αφορούσε την κοινοποίηση της προσβαλλομένης αποφάσεως και έφερε την ένδειξη «ok». Παραδέχθηκε, εξάλλου, ότι στο σύστημα πληροφορικής του εκπροσώπου της είχε καταχωριστεί και διατηρηθεί η τηλεομοιοτυπία της 25ης Μαρτίου 2013.

Αντιθέτως, κατά την προσφεύγουσα, εξαιτίας τεχνικής δυσλειτουργίας, ο εκπρόσωπός της ουδέποτε πληροφορήθηκε, πριν από την 11η Ιουλίου 2013, τη λήψη της επίμαχης τηλεομοιοτυπίας και, κατά μείζονα λόγο, το περιεχόμενό της.

- 18 Εντούτοις, δεν μπορεί να συναχθεί εκ των ανωτέρω ότι η τηλεομοιοτυπία για την κοινοποίηση της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν ελήφθη από τον εκπρόσωπο της προσφεύγουσας στις 25 Μαρτίου 2013 και ότι, κατά συνέπεια, η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής δεν άρχισε να τρέχει την ημερομηνία αυτή.
- 19 Πράγματι, η νομολογία διακρίνει μεταξύ, αφενός, της διαβίβασης της πράξεως στον αποδέκτη της, η οποία είναι αναγκαία για το νομότυπο της κοινοποίησης, και, αφετέρου, της ουσιαστικής γνώσεως της εν λόγω πράξεως, η οποία δεν είναι αναγκαία προκειμένου να γίνει δεκτό ότι η κοινοποίηση ήταν νομότυπη. Κατά την προμνησθείσα νομολογία, η ύπαρξη έγκυρης κοινοποίησης στον αποδέκτη ουδόλως εξαρτάται από το κατά πόσον το πρόσωπο, το οποίο σύμφωνα με τους εσωτερικούς κανόνες λειτουργίας της αποδέκτριας οντότητας είναι καθ' ύλην αρμόδιο, έλαβε πραγματικά γνώση, καθότι η απόφαση κοινοποιήθηκε νομοτύπως εφόσον γνωστοποιήθηκε στον αποδέκτη της και εφόσον παρασχέθηκε σ' αυτόν η δυνατότητα να λάβει γνώση του περιεχομένου της (απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 1994, Bayer κατά Επιτροπής, C-195/91 P, Συλλογή, EU:C:1994:412, σκέψη 20· βλ., επίσης, απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, European Night Services κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-374/94, T-375/94, T-384/94 και T-388/94, Συλλογή, EU:T:1998:198, σκέψη 76 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επομένως, προκειμένου να αξιολογηθεί το νομότυπο της κοινοποίησης, λαμβάνεται υπόψη μόνον η εξωτερική της πτυχή, τούτέστιν η νομότυπη διαβίβασή της στον αποδέκτη της, και όχι η εσωτερική της πτυχή, η οποία άπτεται της εσωτερικής λειτουργίας της αποδέκτριας οντότητας (βλ., συναφώς, προμνησθείσα απόφαση European Night Services κ.λπ. κατά Επιτροπής, EU:T:1998:198, σκέψη 79).
- 20 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι, για τον καθορισμό της ημερομηνίας λήψεως μιας κοινοποίησης, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η εξωτερική μόνον πτυχή της κοινοποίησης αυτής, ήτοι η τυπική και νομότυπη παραλαβή του σχετικού εγγράφου από την αποδέκτρια οντότητα, ανεξαρτήτως της ουσιαστικής παραλαβής του και της γνώσεως του περιεχομένου του εντός της οντότητας αυτής. Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται εξαιτίας της προμνησθείσας νομολογιακής απαιτήσεως, κατά την οποία η κοινοποίηση συνεπάγεται ότι πρέπει να παρέχεται στον αποδέκτη η δυνατότητα να λάβει γνώση της κοινοποιούμενης πράξεως. Κατ' ουσίαν, απαιτείται από τον κοινοποιούντα να δημιουργήσει τις συνθήκες υπό τις οποίες ο αποδέκτης θα λάβει πράγματι γνώση, τούτέστιν πρόκειται για απαίτηση ως προς το μέσο (που αντιστοιχεί στην εξωτερική πτυχή της κοινοποίησης) και όχι για απαίτηση να παρέμβει ο κοινοποιών στην εσωτερική λειτουργία του αποδέκτη αυτού προκειμένου να διασφαλίσει ότι αυτός θα λάβει γνώση, τούτέστιν απαίτηση ως προς το αποτέλεσμα (που αντιστοιχεί στην εσωτερική πτυχή της κοινοποίησης) (βλ., συναφώς, απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 1985, Cockerill-Sambre κατά Επιτροπής, 42/85, Συλλογή, EU:C:1985:471, σκέψη 11).
- 21 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε σχετικώς ότι η προσκόμιση από το ΓΕΕΑ εκθέσεων διαβίβασης της συσκευής τηλεομοιοτυπίας οι οποίες περιέχουν στοιχεία που τους προσδίδουν αποδεικτικό χαρακτήρα επαρκεί για τη διαπίστωση της λήψεως της εν λόγω τηλεομοιοτυπίας εκ μέρους του αποδέκτη της (βλ., συναφώς, απόφαση PAN & CO, σκέψη 14 ανωτέρω, EU:T:2005:133, σκέψεις 67, 68, 80, 81 και 85). Πράγματι, οι συσκευές τηλεομοιοτυπίας είναι σχεδιασμένες κατά τέτοιον τρόπο ώστε κάθε πρόβλημα μεταδόσεως, αλλά και λήψεως επίσης, ανακοινώνεται μέσω μηνύματος σφάλματος, το οποίο πληροφορεί ακριβώς τον αποστολέα σχετικά με τον λόγο της μη λήψεως, όπως αυτός διαβιβάζεται από τη συσκευή τηλεομοιοτυπίας του αποδέκτη, ελλείψει δε ανακοινώσεως τέτοιου προβλήματος, εμφανίζεται μήνυμα επιτυχούς διαβίβασης. Επομένως, οσάκις δεν εμφανίζεται μήνυμα σφάλματος, αλλά υπάρχει έκθεση διαβίβασης περιέχουσα την ένδειξη «ok», μπορεί να γίνει δεκτό ότι η αποσταλείσα τηλεομοιοτυπία ελήφθη από τον αποδέκτη της. Εν προκειμένω, η ίδια η προσφεύγουσα αναφέρθηκε στην ένδειξη «ok» επί της εκθέσεως διαβίβασης που της προσκόμισε το ΓΕΕΑ και δήλωσε ότι από αυτήν προέκυπτε ότι η κοινοποίηση της προσβαλλομένης αποφάσεως είχε

πραγματοποιηθεί νομοτύπως. Παραδέχθηκε, εξάλλου, ότι η τηλεομοιοτυπία για την κοινοποίηση της προσβαλλομένης αποφάσεως είχε καταχωριστεί στο σύστημα πληροφορικής του εκπροσώπου της στις 25 Μαρτίου 2013.

- 22 Επιπλέον, εάν μόνον η λήψη γνώσεως της επίμαχης τηλεομοιοτυπίας μπορούσε να αποδείξει τη λήψη της από τον εκπρόσωπο της προσφεύγουσας, θα ήταν αδύνατον για το ΓΕΕΑ να αποδείξει την ουσιαστική κοινοποίηση μιας αποφάσεως και την ημερομηνία κατά την οποία αυτή ελήφθη από τον αποδέκτη της, παρότι η εν λόγω απόφαση θα είχε κοινοποιηθεί προσηκόντως στον αποδέκτη της. Το σημείο ενάρξεως της προθεσμίας για άσκηση προσφυγής κατά αποφάσεων των τμημάτων του ΓΕΕΑ θα εξαρτιόταν από περιστάσεις τυχαίες και ανεξάρτητες της επιμέλειας με την οποία το ΓΕΕΑ κοινοποίησε την απόφαση, ενώ οι προθεσμίες για την άσκηση προσφυγής έχουν ακριβώς καθιερωθεί προς εγγύηση της ασφάλειας δικαίου (βλ. τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 26 κατωτέρω).
- 23 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η προθεσμία δύο μηνών για την άσκηση προσφυγής κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, παραταθείσα λόγω αποστάσεως κατά δέκα ημέρες σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 102, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, άρχισε να τρέχει την επομένη της λήψεως της επίμαχης τηλεομοιοτυπίας, ήτοι στις 26 Μαρτίου 2013. Η προθεσμία αυτή εξέπνευσε συνεπώς στις 4 Ιουνίου 2013.
- 24 Η υπό κρίση προσφυγή, η οποία ασκήθηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 2013, είναι συνεπώς εκπρόθεσμη.
- 25 Εντούτοις, πρέπει να εξετασθεί κατά πόσον, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, η δυσλειτουργία της συσκευής τηλεομοιοτυπίας της συνιστά τυχαίο συμβάν ή περίπτωση ανωτέρας βίας βάσει του οποίου το Γενικό Δικαστήριο θα μπορούσε να κρίνει ότι δεν συντρέχει απώλεια δικαιώματος δυνάμει του άρθρου 45, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο εφαρμόζεται στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 53 του εν λόγω Οργανισμού.
- 26 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, οι προθεσμίες για την άσκηση προσφυγής είναι δημοσίας τάξεως και δεν εξαρτώνται από τη βούληση των διαδίκων και του δικαστή (βλ. απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2010, *Transportes Evaristo Molina κατά Επιτροπής*, C-36/09 P, EU:C:2010:670, σκέψη 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· απόφαση της 15ης Μαρτίου 1995, *COBRECAF κ.λπ. κατά Επιτροπής*, T-514/93, Συλλογή, EU:T:1995:49, σκέψη 40). Η αυστηρή εφαρμογή των δικονομικών αυτών κανόνων ανταποκρίνεται στην επιταγή ασφάλειας δικαίου και στην ανάγκη να αποφεύγεται κάθε δυσμενής διάκριση ή κάθε αυθαίρετη μεταχείριση κατά την απονομή της δικαιοσύνης. Κατά το άρθρο 45, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, δεν χωρεί παρέκκλιση από την εφαρμογή των δικονομικών προθεσμιών παρά μόνον υπό τις, όμως εξαιρετικές, περιστάσεις τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας (απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2011, *Bell & Ross κατά ΓΕΕΑ*, C-426/10 P, Συλλογή, EU:C:2011:612, σκέψη 43).
- 27 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι οι έννοιες της ανωτέρας βίας και του τυχαίου συμβάντος εμπεριέχουν ένα αντικειμενικό στοιχείο, το οποίο σχετίζεται με μη φυσιολογικές και ξένες προς τον προσφεύγοντα περιστάσεις, και ένα υποκειμενικό στοιχείο, το οποίο συνδέεται με την υποχρέωση του προσφεύγοντος να προφυλαχθεί από τις συνέπειες του μη φυσιολογικού γεγονότος, λαμβάνοντας τα κατάλληλα μέτρα και χωρίς να υποβληθεί σε υπερβολικές θυσίες. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων πρέπει να παρακολουθεί προσεκτικά την εξέλιξη της κινηθείσας διαδικασίας και, ιδίως, να επιδεικνύει επιμέλεια όσον αφορά την τήρηση των προβλεπόμενων προθεσμιών (απόφαση *Bayer κατά Επιτροπής*, σκέψη 19 ανωτέρω, EU:C:1994:412, σκέψη 32). Επομένως, δεν συντρέχει περίπτωση ανωτέρας βίας όταν ένα επιμελές και συνετό άτομο είναι αντικειμενικώς σε θέση να αποφύγει την εκπνοή της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής (απόφαση της 12ης Ιουλίου 1984, *Ferriera Valsabbia κατά Επιτροπής*, 209/83, Συλλογή, EU:C:1984:274, σκέψη 22, και διάταξη της 18ης Ιανουαρίου 2005, *Zuazaga Meabe κατά ΓΕΕΑ*, C-325/03 P, Συλλογή, EU:C:2005:28, σκέψη 25).

- 28 Πρέπει, συνεπώς, να καθοριστεί κατά πόσον η προσφεύγουσα απέδειξε, ως όφειλε (βλ. διάταξη της 12ης Δεκεμβρίου 2011, ΑΟ κατά Επιτροπής, T-365/11 P, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:T:2011:727, σκέψη 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), τη συνδρομή, εν προκειμένω, τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας που την εμπόδισε να τηρήσει την προθεσμία για την άσκηση προσφυγής.
- 29 Για τον σκοπό αυτό, πρέπει, προκαταρκτικώς, να κριθεί παραδεκτή η έκθεση πραγματογνωμοσύνης που προσκόμισε η προσφεύγουσα στο παράρτημα του υπομνήματος απαντήσεως.
- 30 Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία, η προβλεπόμενη στο άρθρο 48, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας απαγόρευση της καθυστερημένης προτάσεως αποδεικτικών μέσων δεν αφορά τα αποδεικτικά μέσα που περιέχονται σε παρατηρήσεις επί ενστάσεως απαραδέκτου. Η δυνατότητα προτάσεως νέων αποδεικτικών μέσων με τις παρατηρήσεις επί ενστάσεως απαραδέκτου πρέπει να θεωρηθεί συμφυής προς το δικαίωμα του προσφεύγοντος να απαντήσει στα επιχειρήματα που προβάλλει ο καθού στην ένσταση απαραδέκτου, δεδομένου ότι ουδείς δικονομικός κανόνας επιτάσσει να προσκομίζει ο προσφεύγων αποδείξεις σχετικά με το παραδεκτό της προσφυγής του ήδη με το δικόγραφο της προσφυγής (διάταξη της 15ης Μαΐου 2013, Post Invest Europe κατά Επιτροπής, T-413/12, EU:T:2013:246, σκέψη 21· βλ., επίσης, συναφώς, απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2006, Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid και Federación Catalana de Estaciones de Servicio κατά Επιτροπής, T-95/03, Συλλογή, EU:T:2006:385, σκέψη 50). Η νομολογία αυτή πρέπει να εφαρμοστεί στην υπό κρίση υπόθεση, στο πλαίσιο της οποίας η προσφεύγουσα προσκομίζει, στο παράρτημα του υπομνήματος απαντήσεως που περιορίζεται στο ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής, ένα νέο αποδεικτικό στοιχείο προς απάντηση στα επιχειρήματα περί απαραδέκτου που περιέχονται στο υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ.
- 31 Εντούτοις, τα στοιχεία που αντλούνται από την προσαρτημένη στο υπόμνημα απαντήσεως έκθεση πραγματογνωμοσύνης, καθώς και όλα τα λοιπά δεδομένα που γνωστοποίησε και τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύουν ότι η τελευταία αντιμετώπισε τυχαίο συμβάν ή περίπτωση ανωτέρας βίας.
- 32 Όσον αφορά το αντικειμενικό στοιχείο του τυχαίου συμβάντος ή της ανωτέρας βίας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η δυσλειτουργία της συσκευής τηλεομοιοτυπίας του εκπροσώπου της προσφεύγουσας, ακόμα και αν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «μη φυσιολογική περίπτωση» κατά την έννοια της προμνησθείσας νομολογίας, δεν συνιστά «περίσταση ξένη» προς τον εν λόγω εκπρόσωπο.
- 33 Συγκεκριμένα, η επίμαχη συσκευή αποτελεί εσωτερικό εργαλείο του δικηγορικού γραφείου που εκπροσωπεί την προσφεύγουσα και εμπίπτει στην αποκλειστική του ευθύνη, όπως ακριβώς και οι εργαζόμενοι σε αυτό. Κατά πάγια όμως νομολογία, τα προβλήματα διαβίβασης εντός μιας εταιρίας δεν εκλαμβάνονται ως τυχαία συμβάντα ή περιπτώσεις ανωτέρας βίας [απόφαση Cockerill-Sambre κατά Επιτροπής, σκέψη 20 ανωτέρω, EU:C:1985:471, σκέψη 12· βλ. επίσης διάταξη της 28ης Απριλίου 2008, PubliCare Marketing Communications κατά ΓΕΕΑ (Publicare), T-358/07, EU:T:2008:130, σκέψεις 17 και 18 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Έχει δε κριθεί ότι το σφάλμα που καταλογίζεται σε τρίτο πρόσωπο το οποίο έχει εξουσιοδοτηθεί από δικηγορικό γραφείο να προβαίνει σε πράξεις που εμπίπτουν στην ευθύνη του εν λόγω γραφείου δεν μπορεί να εκλαμβάνεται ως περίπτωση ξένη προς τον προσφεύγοντα τον οποίο εκπροσωπεί το γραφείο αυτό (απόφαση Bell & Ross κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 26 ανωτέρω, EU:C:2011:612, σκέψη 50, και διάταξη ΑΟ κατά Επιτροπής, σκέψη 28 ανωτέρω, EU:T:2011:727, σκέψεις 37 και 40). Επομένως, εν προκειμένω, ακόμα και εάν το δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπεί την προσφεύγουσα είχε αναθέσει σε εξωτερική εταιρεία τη διαχείριση του εξοπλισμού πληροφορικής και τηλεομοιοτυπίας της, κάτι που δεν συντρέχει στη συγκεκριμένη περίπτωση, η βλάβη του εξοπλισμού αυτού δεν μπορεί να εκληφθεί ως περίπτωση ξένη προς αυτό.
- 34 Το επιχείρημα ότι η επίμαχη δυσλειτουργία παρουσιάστηκε για πρώτη φορά και ήταν, ως εκ τούτου, μη προβλέψιμη, δεν την καθιστά περίπτωση ξένη προς τον εκπρόσωπο της προσφεύγουσας. Κατά μείζονα λόγο, ο μη προβλέψιμος αυτός χαρακτήρας θα μπορούσε να συμβάλει στην αξιολόγηση της

δυνατότητας του ενδιαφερόμενου να αποτρέψει την εμφάνιση της δυσλειτουργίας της συσκευής τηλεομοιοτυπίας και, επομένως, να συμβάλει στην ανάλυση του υποκειμενικού στοιχείου του τυχαίου συμβάντος ή της ανωτέρας βίας.

- 35 Όσον ειδικότερα αφορά το υποκειμενικό στοιχείο του τυχαίου συμβάντος ή της ανωτέρας βίας, ούτε τούτο συντρέχει εν προκειμένω. Ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας δεν έλαβε όλα τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να τηρήσει τις προθεσμίες για την άσκηση της προσφυγής και, εν προκειμένω, να διασφαλίσει την καλή λειτουργία της συσκευής τηλεομοιοτυπίας.
- 36 Πράγματι, από την έκθεση πραγματογνωμοσύνης που προσκομίστηκε στο παράρτημα του υπομνήματος απαντήσεως προκύπτει ότι τον Μάρτιο του 2013 πραγματοποιήθηκαν ηλεκτρολογικές εργασίες οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα διακοπές στην ηλεκτροδότηση και στο δίκτυο. Από την έκθεση αυτή προκύπτει, επίσης, ότι η λήψη μιας τηλεομοιοτυπίας συνεπάγεται τη δημιουργία διαφόρων αρχείων στο σύστημα πληροφορικής του δικηγορικού γραφείου που εκπροσωπεί την προσφεύγουσα, εκ των οποίων μόνον ορισμένα είναι προσβάσιμα στους υπαλλήλους που είναι επιφορτισμένοι με τη λήψη των τηλεομοιοτυπιών, ενώ τα υπόλοιπα είναι προσβάσιμα μόνον στα μέλη της υπηρεσίας πληροφορικής του γραφείου. Η πρόσβαση αυτή κατέστησε εξάλλου δυνατόν στον υπεύθυνο της υπηρεσίας αυτής πληροφορικής να εξεύρει την τηλεομοιοτυπία κοινοποιήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως την οποία απέστειλε το ΓΕΕΑ στις 25 Μαρτίου 2013. Σημειωτέον, τέλος, ότι ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας ανήκει σε μεγάλο δικηγορικό γραφείο, ειδικευμένο σε υποθέσεις πνευματικής ιδιοκτησίας, καθήκον του οποίου είναι ακριβώς να λαμβάνει τις κοινοποιήσεις που απευθύνονται στους πελάτες του, μεταξύ άλλων από το ΓΕΕΑ. Σύμφωνα με την προμνησθείσα έκθεση πραγματογνωμοσύνης, το εν λόγω γραφείο λαμβάνει μεταξύ δέκα και δεκαπέντε τηλεομοιοτυπίες ημερησίως.
- 37 Υπό τις συνθήκες αυτές, το δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπεί την προσφεύγουσα όχι μόνον όφειλε να έχει προβεί σε ελέγχους για τυχόν προβλήματα στο σύστημα λήψεως τηλεομοιοτυπιών εξαιτίας των διενεργηθεισών ηλεκτρολογικών εργασιών, αλλά έπρεπε επίσης να είναι σε θέση, χωρίς να υποβληθεί σε υπερβολικές θυσίες, να διενεργήσει τέτοιους ελέγχους σχετικά, μεταξύ άλλων, με την επικοινωνία μεταξύ των καταχωρισμένων στον διακομιστή τηλεομοιοτυπιών και εκείνων που διαβιβάστηκαν στον φάκελο των εισερχομένων. Ο ίδιος όμως ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας παραδέχθηκε, ουσιαστικά, ότι δεν προέβη σε τέτοιου είδους έλεγχο επειδή η επίμαχη δυσλειτουργία ουδέποτε είχε παρουσιαστεί.
- 38 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι οι έννοιες του τυχαίου συμβάντος και της ανωτέρας βίας δεν εφαρμόζονται στην προκειμένη περίπτωση, εφόσον ένα επιμελές και συνετό άτομο θα ήταν αντικειμενικώς σε θέση να αποφύγει την εκπνοή της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής.
- 39 Κατά συνέπεια, η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 40 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα.
- 41 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το αίτημα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την GEA Group AG στα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 22 Ιανουαρίου 2015.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Η Πρόεδρος
M. E. Martins Ribeiro